

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 1. Lipca V. S. ROKU 1808.

WILNO VS. d. 1 Lipca 1808 r. Uniwersytet Imperatorski Wileński obchodził zamknięcie roku Szkolnego, a rozpoczęcie wakacji publicznem posiedzeniem. Rektor Uniwersytetu w zagaeniu Sessyi wystawił krótką Historią prac, starań, i robot, które w ciągu upłynionego rokułożone i dopełnione były przez całe zgromadzenie dla nauk i instrukcyi publiczney, dla ich potrzeb, zakładów i funduszów. Po czem JP. Jędrzey Sniadecki Professor Chemii czytał rozprawę o nowym metalu przez siebie odkrytym w surowey platynie, który od nowo wynalezionego Planety Vesta nazywał Vestium; ważny ten Chemiczny wynalazek, do którego przyszedł rzeczony Professor przez kilko miesięczną ciągłą pracę nad rozbiorem Platyny surowey i nad oddzieleniem z niej wszystkich metallów, przyprowadził Autora do charakterów nie tylko nowego metalu, ale samey nawet czystej Platyny, i do wielu faktów w Chemii dotąd nieznanych, wypadki tak szczęśliwey i pożyteczney pracy komunikowane są Akademii umiejętności S. Petersburgskiej i Instytutowi Narodowemu w Paryżu. Zakończyła się Sessya Uniwersytetu ogłoszeniem Uczniów, którzy we wszystkich oddziałach nauk przez postępek szczególniejszy zasłużyli na nadgiody, to jest w oddziale nauk Fizycznych i Matematycznych Kajetan Krassowski, Maxymilian Jakubowicz, Kandydaci do stanu Nauczycielskiego. W oddziale nauk Medycznych Krzysztof Grass Kandydat Medycyny, w oddziale nauk moralnych i politycznych Józef Koderkiewicz, magister prawa, w oddziale Litteratury i sztuk pięknych Stanisław Zukowski, kandydat do stanu nauczycielskiego z postępu w Filologii, Literaturze Greckiey i Łacińskiej, w tymże oddziale Uczniowie Skulptury Franciszek Zeyfert, Kazimierz Jelski z postępu w tey sztuce.

Na dniu 14 Czerwca VS. zszedł z tego świata w 57 roku wieku swego JW. Ludwik Hrabia Skumin Tyszkiewicz Marszałek W. W. X. L. Aktualny tajny Konsyliarz J. Imperatorskiej Mci wszech Rossyi, Bailli orderu S. Jana Jerozolimskiego, orderu S. Andrzeja, orła białego, Alexandra Newskiego i S. Stanisława Kawaler. Słodyczą obyczajów stałością charakteru, ochotą do usług Publicznych ziednał dla siebie powszechny serc obywatelskich szacunek, i okazał się być nieodrodnym starożytnego domu potomkiem. Nayprzód w obowiązku Adiutanta przy boku Królewskim i Aktualnego Rotmistrza kawalerii narodowej, toż Ciwuna Województwa Wileńskiego i Pisarza W. W. X. L. dał się poznać Kraiowi. W trzydziestym roku wieku swego z chwałą odbył urząd Marszałka Trybunału W. X. L. Trzy razy obrany był

Posłem na Sejm z Województwa Wileńskiego, w czasie drugiego posłowania Marszałkiem Seymowym. R. 1780 otrzymał buławę polną W. X. L; R. 1791 został Podskarbin W; naostatek R. 1793 Marszałkiem W. Litewskim; zbieg trudnych okoliczności przeszkodził iemu okazać całą zdadność, iaką miał do publiczney posługi na stopniach tak wysokich; w tém przynajmniej zyskał świadectwo ziomek chwalebne, iż piastując dostoyne urzędy przez lat wiele, nie oburzył nikogo przeciw sobie, owszem tytuł miał przyjaciół ile znaiomych. Związkiem krwi z familią panującą połączony, Mądrego Króla statecznie posiadał szacunek, od obywatelów powszechnie był poważany. Pod rządem teraznieyszym przez lat kilka sprawował obowiązki Marszałka Gubernskiego Litewskiego. Zamieniając życie publiczne na prywatne, ieszcze widoczniey okazał piękne duszy swoiey przymioty. Wiągę przodków w całym życiu szanował, umierając po Chrześcianaństku dowiodł, iak dobrze w nim była zaszczerpiona; uwiadomiony o zbliżającym się zgonie, przyioł wyrok statecznym umysłem, i natychmiast o Najswiętsze Sakramenta prosił. Nieznosne długiey choroby bole zniósł mężnie i cierpliwie. Wspaniałym obrządkiem ciało iego do grobu Rodziców przeniesione zostało d. 27 Czerwca.

S. PETERSBURG VS. d. 19 Czerwca. Dalsze czynności wojenne w Finlandyi. Do Abo GM. Borozdin posilek nowy wprowadza. GL. Raiewski doniosł, że kwatera główna Feld Marszałka Klingsporn postąpiła na przód, i słyhać o zamiarze nieprzyacielskiego ataku, który dla Rossyanów nie może być niebezpieczny. Pierwsza dywizya flottyli weszła do Hangut, z kąd niedaleko widzieliśmy 8 okrętów liniowych Szwedzkich z mnieyszym statkiem, wszystkie oddaliły się z oka na głębinę.

D. 30 GL. Barclay de Tolly doniosł, że główna kolumna iego znayduie się w Jokas, straż przednia o wiorst 20 na drodze ku Jorris; w S. Michel był GM. Łabanow; nieprzyaciół około Warkaus, straż przednią trzymając w Jorris; siła iego wynosi od 3 do 4 t. pod Brygadyerem Sandel; Graf Cronstedt z równą liczbą miał czynić zaczepnie między armią G. Klingsporn i Kuopio. G. Buxhewden wnosząc że to nastąpić może na drodze prowadzącey do Jusakil, zalecił GL. Raiewskiemu woysko z tamtąd cofnąć ku Tawasthus, a z Helsingfors i Ostersund posilek zprowadzić. GM. Szepielew doniosł z Helsingen, że w bliskości tego przygórka jest 5 nieprzyacielskich szalup, gdzie na brzeg występując mieszkańców zabierały.

D. 31 Wice Admiral Sariczew z Sweaborga

wysłał znowu część flotylli z woyskiem. Do tego portu z Cronstadu przyszła eskadra, fregatę postawiono między twierdzami Langerm i Wester Swarto dla porażenia Szwedów gdyby się pokazali. GM. Tuczkw donosił z Eknes, że pod Hangut widać codziennie krążącą eskadrę 8 okrętów liniowych; te d. 27 płynęły ku Lappowirto; d. 30 ieden statek zbliżył się na t. sążni do Gustaw Wern pod flagą Rossyiską, lecz po wystrzale naszym odszedł. Podobno tu Szwedzi mają zamiar nie dopuścić przeyscia naszej flotylli z Sweaborga do Hangut; więc zalecono Admiralo. wi Sariczew, ażeby Rossyiskie statki zmocnił.

D. 1 czerwca GL. Raiewski donosił, że pod Percho attakował nieprzyaciela prawe skrzydło, o czém dla odległości wodz nie odebrał raportu, z Koiwisto tylko donosił Półkownik Wlastow, iż Pereho zaieli Szwedzi i most w Motonen spalili. G. Buxhewden zalecił temu Officyerowi przed zmocnionym nieprzyacielem do Joris ustępować; GM. Mullerowi posłać do Tammerfors piechotę z armatami; a GL. Barclay de Tolli został ostrzeżony, ażeby rozciągnął się do Koiwisto dla przeszkodzenia Szwedom w ataku centrum. Zastaniając odwrót GL. Raiewskiego, z Lilkiro posłano woysko przez Lappo do Alaruoi. GL. Raiewski donosił iż Szwedzi zdobyli Percho od Kiiwarwi w 600 ludzi, i rozciągnęli się do Sawriarwi; później w nocy trwożyli wodza Rossyiskiego na lewém skrzydle; nic tu jednak nie było ważnego.

D. 5 czerwca Officyer wysłany do Hangut donosił, iż eskadra Szwedzka z 7 okrętów liniowych, 3 korwet złożona krąży w tej stronie; flagi nie pokazuje, Admiralskiej nawet dla odległości nie można rozoznać; po budowlu tylko widzieliśmy, że ieden statek był Angielski. Dywizya flotylli naszej przybywszy do Abo stanęła pod wyspą Belholm bliżej brzegu, ażeby w żywność opatrzoną być mogła; druga dywizya Parkalaust minęła. GL. Barclay de Tolli donosił, że przybył z woyskiem pod Joris; tu Szwedzi wygodne stanowisko mieli między jeziorami połączonymi bystro płynącą i głęboką rzeką, której brzegi błotniste zastaniali strzelce, okopy, batterye. GM. Łabanow z S. Michel rusza przez Chaukiwori do Pieksemaki łącząc się mając z Półkownikiem Potemkinem ciągnącym z Jokas.

D. 6 GL. Raiewski donosi, że zapęd Szwedów pod Percho lękać się zaczął, żeby nie attakowali w Lappo; więc Rossyanie odstąpili ku Lilkiro; GM. Kniper z Vasa posłany do Lappo, z Nikarleby Półkownik Kulniew, zostawiwszy tu silny korpus GM. Jankowicza, w Vasa GM. Demidow; główna kolumna w Lilkiro; most od nieprzyaciela spalony w Mutonels naprawiono. Zalecono GL. Raiewskiemu najlepiej zmocnić się w Lappo, ażeby zastąpić mógł linią żywności, i zbliżyć się do GL. Barclay de Tolli, który donosił, że po silnym odporze nieprzyaciela z Joris wyparty, niemalo zabitych, 10 ienców utraciwszy; zdobyliśmy nadto armatę nabitą żelazną; z naszej strony 4 poległo, 40 ranionych; między iencami Szwedzkimi jest

Officyer od artylleryi. Wkrótce potem zaieliśmy Warkaus; nieprzyaciela nad wszelkie mniemanie opuścił to mocne stanowisko bez odporu żadnego; nagły jego odwrót przypisujemy tej okoliczności, że GM. Łabanow ciągnący przez Pieksemaki mógł z tyłu stanąć. Zaczęte pod Warkaus okopy napełnione są armatami, których część większa na lawetach; budowle skarbowe przed ustępem zapalili Szwedzi i zniszczyli. GL. Barclay de Tolli oczyszczając sobie drogę, na każdym prawie kroku znajduie ztąd trudność, iż nieprzyaciela wszędzie mosty spalił, a stanowiska wybiera nie przystępne. Więc wodz Rossyiski zrobić kazał promy, znieść one do rzeki ludźmi, i pod natężonym ogniem Szwedów zpuścić na wodę dla przeprawienia piechoty, jazda zaś wpław rzekę przechodziła. Tym sposobem przymuszeni zostali Szwedzi ustępować z Joris, a Rossyanie d. 3 przyszli do Warkaus, gdzie nieprzyaciela także spalił mosty, i ustąpił zostawiwszy w batteryach 6 armat a blisko arsenału 8, 18 i 24 funtowych, i mnóstwo zapasu wszelkiego, o czém później będzie doniesiono dokładnie, gdy przyjdą rapporta od głównego kommanderującego. D. 6 GL. Barclay de Tolli złączył się z GM. Łabanowem, i przymusił Szwedów opuściwszy Kuopio cofać się przez jezioro do Taivola. D. 7 rano zaieliśmy Kuopio, gdzie zostawiony GM. Rachmanow z brygadą i 14 armatami; sam zaś GL. Barclay de Tolli z woyskiem pośpieszył do Koiwisto, ażeby tym obrótem zabezpieczając prawe skrzydło GL. Raiewskiego, okrył razem centrum armii, i zaiął drogi prowadzące do Tawasthus i Vasa. Cała strata Rossyiska do d. 8 czerwca składa się z 24 żołnierzy zabitych 80 ranionych; raniony także Porucznik Wininkow z batalionu strzelców gwardyiskiego. Reszta później.

MUNCHEN d. 13 czerwca. Dziś rano tronu Wurtembergskiego następcą z małżonką wyjechał do Stutgardu; zawczora Garnerin w ogromnym ballonie ozdobionym flagą Francuską, Bawarską, Wurtemberską, w przytomności niezliczonego ludu wznosił się na powietrze; odpawiawszy pomyślnie podróż zpuścił się na ziemię w Dornach mil kilka ztąd odległym; Wieczorem ogród Królewski przy pałacu Nymphenburg pysznie oświecono, do czego użyto lamp 100 t.

Dokończenie konstytucyi Bawarskiej. Ministrow będzie 5, zagraniczny, sprawiedliwości, skarbowy, wewnętrzny, wojenny, iedna osoba może zarządzać wielo departamentami; Królewskie wyroki w swoim każdy wydziale Minister podpisze, które inaczej mocy prawa nie mają; za ściśle ich wykonanie Królowi odpowiadają Ministrowie, iakoteż za naruszenie konstytucyi, którego sami będą przyczyną; corocznie wszyscy powinni Monarsze podać dokładne opisanie stanu powierzonych im interessów. Do dzieł ważniejszych będzie rada tajna, w której z Ministrami 12, naywięcej 16 osob zasiadać może; tajnych konsyliarzów Król wyznacza na rok; tym sposobem wysłużwszy lat 16 zostaną dożywotniami. Król i następcą tronu na tej radzie obecni; w niebytności przyduie

najstarszy Minister. Rada roztrząsa projekta od Króla przez Ministrów przysłane, mianowicie podatki i skarbowe; rozwiązuje trudności zachodzące w sądownictwie i administracji, iakoteż czyli sługa koronny ma być sądzony. Rada dzieli się na 3 części; prawodawstwa cywilnego i kryminalnego, skarbową, i rządu wewnętrznego; każda liczy najmniej 3 osoby; uchwały swoje podaje pod rozagę całej radzie; ta rada tajna może tylko radzić nie zaś ostatecznie stanowić.

Każdy Cyrcuł będzie rządzony przez Kommissarza z 3 albo 5 konsyliarzami; każdy Cyrcuł formuje zjazd i deputacyą, pierwszy reprezentantów narodowych obiera, drugą Król wyznacza; ta radzi o zkładkach na wydatek miejscowy potrzebnych, podaje projekta dążące do polepszenia Cyrcułu, i przesyła Królowi przez Ministra wewnętrznego. Osoby do zjazdu wyznacza Król na całe ich życie z liczby 400 właścicieli, kupców, fabrykantów najwięcej płacących podatku gruntowego, licząc i na tysiąc mieszkańców. Zgromadza się wybrani, i leraży obierać trzeba Reprezentanta, i gdy zaydzie rozkaz od tronu; zjazd trwa dni 8 najdłużey, Król mianuje Prezydenta na jedno lub wiele posiedzeń. Deputacya Cyrcułu odnawiać się powinna w trzeciej części corok losem, posiedzenie iey 3 tygodniowe corok, Król czas, miejsce, Prezydentów naznacza. Do urzędów powiatowych należy policya miejscowa pod dozorem Kommissarza Królewskiego. Dochody i podatki zwyczajne wybierać mają poborcy; 6 lat służyć trzeba w urzędach niższych, żeby kto mógł być umieszczonym w administracji; wdowy i sieroty sług koronnych na urządzie zmarłych Król opatrzy. Reszta później.

MADRID d. 3 czerwca. W. X. Berg i Clivii z radą Castilijską przesyłając do narodu Hiszpańskiego wiadomy Napoleona wyrok względem zwołania do Bayonne Junty, przyłączył odezwę tegoż Monarchy do Hiszpanów, w której wyraża, iż Xiążęta ich prawa swoje do korony przełali na osobę Napoleona, ten jednak nie chce nad Hiszpanią panować, lecz tylko zasłużyć na miłość i wdzięczność u dzisiejszych i przyszłych iey mieszkańców. Ta Monarchia jest stara, potrzebuje więc odnowienia, mianowicie w prawach i ustawach swoich, ażeby odtąd dawne przeszkodą nie były do szczęśliwości domowej. Na zezdzie walskim w Bayonne przyrzeka Napoleon sam z deputatami od narodu wybranymi leczyć rany zadane przeciągiem wieków krajowi, poznać i opatrzeć potrzeby obywatelskie; i nakoniec zrzekłszy się prawa nowo nabytego do Hiszpańskiej korony, ustąpić ją takiej osobie, któraby drugim była Napoleonem, a pod niezłomną tarczą konstytucyi zachowując władzę i powagę Monarchom przyzwoitą, zabezpieczyła wolność, swobodę, przywileje całego narodu, ażeby w następnych wiekach żyć mający Hiszpani powiedzieć mogli: ten oyczynę naszą przywrócił.

Donieśliśmy o deputatach którzy na Juntę do Bayonne iechać mają; przydajemy o nich wiadomość obszerniejszą. Te tylko miasta wysyłać

mają deputatów, którym prawo służyło wybierać ich do stanów powszechnych narodu zwanych Cortes; nie tylko zaś obierać mogą kawalerów, ale nawet Grandów i tytułami Castilii ozdobionych, opatruiąc każdego na wydatek podróży; byleby obrani byli oświeceni, gorliwi, doświadczeni, patrioci, zaszczytzeni ufnością ziomków, nie zważając czy są przytomni elekcyom lub nie przytomni, ludzie cywilni albo stanu wojskowego. Z duchowieństwa prócz Arcy Biskupów; Biskupów, Plebanów, być ma 12 kanoników Metropolitalnych. Grandów 12. Prowincye Nawarra, Biscaya, Guipuscoa, Alava, Maiorca, wyspy Canaryjskie, Asturya po jednym deputacie przyszlą. Rada Castilii 4, Indyjska 2, wojenna 2, orderowa 1, skarbową 1, Inkwizycyą 1; flotta 2, armia lądowa 7. Akademia Salamanca, Valladolid, Alcala po jednemu, kupcy 12, Arcy Biskup Toletański 2; każdy z 20 Biskupów po 1 Plebanie; o innych deputatach donieśliśmy dawniej.

LISBONA d. 28 Maia. X. Abrantes G. Junot ogłosił, że Napoleon względem mając na stan dzisiejszy Portugallii z osad zamorskich i handlu ogołoconey, kontrybucyą nadzwyczajną od 40 mill. franków do 20 mill. zmniejszyć kazał, co nie zciąga się bynajmniej do zwyczajney kontrybucyi, która 100 mill. fr. wyniosła, i już jest zapłacona. To ulżenie ciężaru powszechnego, iakoteż zaręczenie dane uroczystym sposobem, że Portugallia udziałną będzie i własnego Króla otrzyma, radością napełniły obywateli; za przykładem Coimbry miasta Leiria, Porto, Amarante, Branco, Ricardos wiele innych oświecone były; wszędy, dziękczynne nabożeństwo lud odprawił, do którego zachęcające listy pasterskie wydali Biskupi, Porto, Algarwii, Aveiro, wielu innych. Wspomniany G. Junot rozkazał, ażeby uroczystość Bożego Ciała z okazałością iak największą była odprawiona w Lisbonie; wszystkie ulice, rynki, i domy iak nayszczerniej przybrane, woyska w paradzie przy odgłosie muzyki, dział walowych i flotnych; co wyrazić trudno iak podobało się narodowi. W tych dniach za pozwoleniem wodza Francuzkiego odprawiła się rada 3 stanów, na której pismo dziękczynne do Monarchy Francuzkiego ułożone i podpisane zostało, w którym na końcu wyrazili Portugalczycy chęci, nadzieie, życzenia swoje, łącząc się z oświadczeniem G. Junot niedawno uczynionem przez Graffa Ega imieniem szlachty. Ta rada za pamięci żyjących Portugalczyków nie była widziana w narodzie; zwoływał ją ostatni raz Król Jan 4. Spokojność i porządek zachowujemy ściśle w całym kraju. Angielskie floty stojąc przed uściem Tagu rzeki, pod Porto, innemi miastami nadmorskimi Portugallii, handel zupełnie zatamowały; na żywności jednak nam dotąd nie zbywa; o emigracyi mówić przestano, to pewna że w arsenale morskim naszej stolicy Francuzki wódz pilnie kazał pracować nad uzbrojeniem okrętów wojennych Portugalskich, fregat i mniejszych statków, które zostały w porcie Lisbońskim po oddaleniu się X. Regenta do Brezylji, liczba ich jest znaczna, lecz maytków niewiele.

KIEL d. 13 czerwca. Marszałek Bernadotte z Rendsburga, gdzie ma główną kwaterę, przybył tu wczora, i prezentował się Królowej Duńskiej; dziś znowu odiechał do armii. Z Coppenhagi w tym tygodniu żadnych wiadomości nie odbieramy; nie przyścia pocztą zwyczajney krążenie flott Angielskich jest przyczyną, albo inna okoliczność, zgadnąć trudno. Przez Norwegię przysły Londyńskie dzienniki d. 24 maja; nie ma w nich godnego uwagi, prócz powtórzonych sporów o zwrócenie okrętów nie słusznie Duńczykom wydartych, i o zamknięcie gorzelni. Oppozycja do izby niższej dwie materye nowe wprowadziła. Reprezentant Thornton oskarżył kompanię Indyjską, że prowincye Arcote i Oude zagarnęła bez pozorów nawet sprawiedliwości, po zysku Xiążęcia, który był naszym przyjacielem, i 17 letniego syna zostawił następcą, ten zaś przez Anglików został uwięziony i ze wszystkiego wyzuty, pod pozorem tajemnych związków przez oycę zklejonych niegdy z Hyder Alim i Tippe Saibem. Gdy dzieło Parlament na uwagę wziąć postanowił, Reprezentant Romilly dowodził potrzebę odmiany w prawie kryminalnem; zbyt łagodność dawnego, i nadto łatwe kary śmiertelney odmienianie na wygnanie do Botanybay, nie tylko nie powściągnęły złoczyńców, lecz owszem ich liczbę pomnożyły.

PARYŻ d. 14 czerwca. Według doniesień odebranych z New Yorck, Amerykański Kongres posiedzenia swoje miał zamknąć d. 25 kwietnia; uchwały jego niewiadome; wojna z Anglią podobna, jeszcze nie jest zapowiedziana. Były Wice Prezydent RPtey Burr widząc się nienawidzianym od ziomeków opuszcza oyczyznę, i idzie do Anglii.

W pismach naszych czytamy następującą uwagę. Morska wojna z pozoru bezczynna, dziwne wyprowadza skutki; od kilku miesięcy Francya więcej zyskała, niż gdyby wielką flotę Anglików zwyciężyła; eskadry nasze przebiegły morza, posilek osadom zanosły, handel nieprzyjaciela zatrwożyły; zdobyliśmy nad morskie krainy, nowe porty, w nich niezliczone tysiące maytków, niemało okrętów, napełnione arsenały, nieprzyjaciółom do nich wstęp na zawsze zamykając. Potrzeba zniszczenia przemocy panów Oceanu dała nam pomoc wieloraką, iakiey mieć nie mogliśmy woiując z nieprzyjacielem umiarkowanym i sprawiedliwym. **ANGIELSCY MINISTROWIE NARZĘDZIEM ZAWSZE BYLI POZYTECZNYM DLA WZROSTU POTĘGI NASZEJ.** Ludzie rozsądni w tym narodzie za trudne i szkodliwe mieli zamknięcie portów; dziś jest niepodobne w przestrzeni mil 1500 brzegów Europejskich, gdzie Anglicy żadnego przytułku nie znajdują; krążenie zimowe znaczną dotąd klęskę przynosiło nieprzyjacielowi, która podwoi się teraz. Chcąc zamykać wszystkie porty Brytanii W. podwoić musi potęgę swoją, co niepodobna, inaczej eskadry zprzymierzone wynidą na morze, połączą się, i zwyciężą nabywszy doświadczenia. Dotąd szalała na stronę Angielską przeważała; lecz przewaga codzien staie się mniejsza; ich potęga jest

na stopniu najwyższym, z którego nie już więcej postąpić, lecz upadać musi; strona przeciwna codzienny wzrost bierze. Dotąd morskie nawałności dziesiątą część okrętów Angielskich psowały użytych do zamykania portów corocznie; klęska będzie większa koniecznie, jeżeli Parlament zechce wystawić potęgę odpowiadającą potrzebie; gdyby zaś ją wystawił, utrzymać długo nie potrafi.

Zmarły Kardynał Arcy Biskup De Belloy iako Senator w Pantheonie miał być pogrzebiony; lecz ponieważ umierając chęć oświadczył, ażeby jego zwłoki złożone były przy kościele katedralnym, rzecz do Monarchy odesłano. Między licznymi cnotami tego Patriarchy żyjących Biskupów iasniała naybardziej litość nad nędzanemi; gdy rozeszła się wiadomość o zgonie jego, tysiące ubogich zgromadziły się do pałacu żał szczery okazując z utraty Pasterza dobroczyńcy, który w szczupłych nawet dochodach swoich znajdował sposobność ratowania wielu.

WILNO VS. d. 1 Lipca. W dniach 25, 26 i 27 tego miesiąca przy licznem zgromadzeniu Gości Uczniowie Gimnazjum przy Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie odbyli popis publiczny, na którym odpowiadając na zapytania przez JW. Rektora i WW. Professorów tegoż Uniwersytetu sobie dane z nauk Grammatyki języków Polskiego i Łacińskiego, Moralney, Jeografii, Arytmetyki, Charakterów, Matematyki teoryczney, Algebry, Ogrodnictwa, Rolnictwa, Fizyki, Wymowy, i Poezyi, Prawa przyrodzonego, politycznego, ekonomiki polityczney, prawa narodów, Historii powszechney z Jeografią, języków Rosyjskiego, Francuzkiego, Niemieckiego i Rysunków, szczególniejszy dali dowód swej pilności i postępku w onych mianowicie z klasy I. Adam Abłamowicz, Józef Ciszkievicz, Józef Becu, Józef Sniadecki, Mikołay Gierzdorf, Hieronim Ciszkievicz, Alexander Niewiadomski, Jzydor Kuczewski, Romuald Brachfeld, Piotr Waszkiewicz, Franciszek Malewski, Józef Bohusław, Felix Romanowski, Antoni Szahin, Walenty Wolf, Grzegorz Siniakowski, Michał Legenza. Z klasy II Dominik Baranowicz, Jan Urbanowicz, Jan Dalecki, Jan Zakrzewski, Antoni Wyrwicz, Jgnacy Huwald, Józef Lipko, Michał Baliński, Paweł Podgórski, Stanisław Sidorowicz, Mikołay Oskirko, Kazimierz Paszkowski, Jerzy Kozaryn, Józef Slepś, Józef Znosko, Michał Lachnicki. Z klasy III. Piotr Sławiński, Adam Borowski, Michał i Korneliusz Korbuttowie, Felix Laskowicz, Józef Dzieżyć, Kazimierz Balikiewicz, Fryderyk Huhel, Stanisław Rosołowski, Józef Krassowski, Jan Jarmołowicz, z klasy IV Stanisław Gucewicz, Józef Grabowski, Michał Krukowski, Onufry Pławski, Kazimierz Moniuszko, Jgnacy Sawicz, Karol Mdrawski, Józef Alexandrowicz, Adolf Abicht, Jakób Briotet, Kazimierz Brant, Stanisław Dzierożyński. Z klasy V. Gaspar Hornowski, Dominik Romanowski, Bonawentura Powicki, Stanisław Sowgin, z klasy VI Ludwik Sobolewski, Kazimierz Szapaliński, Julian Pomarnacki, Jgnacy Lachnicki, Jgnacy Wołodko,